

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z wniosku J. Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.
z udziałem zainteresowanej W. Z.
o przeniesienie odpowiedzialności za składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 28 listopada 2018 r.,
zażalenia organu rentowego na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt III AUa [...], III AUz [...],

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w [...] do rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z 18 grudnia 2014 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy J. Z. od decyzji pozwanego organu rentowego z 24 października 2012 r., stwierdzającej, że jako współnik spółki cywilnej H. w R. jest zobowiązany solidarnie ze spółką i drugim współnikiem W. Z. do opłacenia składek nieopłaconych przez spółkę.

Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji J. Z. i zainteresowanej W. Z. oraz zażalenia pozwanego, wyrokiem z 26 kwietnia 2018 r. uchylił wyrok

Sądu Okręgowego oraz poprzedzającą go decyzję pozwanego i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania. Ponadto zasądził od pozwanego na rzecz zainteresowanej i wnioskodawcy koszty oraz oddalił zażalenie pozwanego jako bezprzedmiotowe. W uzasadnieniu wyroku wskazano na art. 477^{14a} k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny stwierdził, że dla wydania prawidłowej decyzji niezbędne było ustalenie, że J. Z. rzeczywiście był współnikiem spółki cywilnej H.. Organ rentowy i Sąd Okręgowy nie podjęli ustaleń i rozważań w sprawie statusu prawnego J. Z. w spółce cywilnej H. i zakresu jego ewentualnej odpowiedzialności wynikającej z działalności tej spółki.

Organ rentowy w zażaleniu wniesionym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. w związku z art. 477^{14a} k.p.c. zaskarżył w całości wyrok Sądu Apelacyjnego i zarzucił naruszenie: 1) art. 386 § 2 i 4 k.p.c. w związku z art. 477^{14a} k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i tym samym niewskazanie podstawy uchylenia wyroku i decyzji; 2) art. 385 k.p.c. poprzez niezastosowanie, przez brak merytorycznego rozpoznania sprawy przez Sąd drugiej instancji pomimo istnienia do tego podstaw, co spowodowało naruszenie art. 176 w związku z art. 45 Konstytucji; 3) art. 328 § 2 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia w sposób niezgodny z wymogami; 4) art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c. przez niewskazanie podstawy rozstrzygnięcia o kosztach i brak merytorycznego uzasadnienia w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Sąd Apelacyjny nie przedstawia wadliwości, która uzasadniałaby zastosowanie art. 477^{14a} k.p.c.

Pozwany rozpoznał sprawę i wydał decyzję.

Art. 477^{14a} k.p.c. ma na uwadze wadliwości kwalifikowane decyzji pozwanego, zasadniczo proceduralne a nie materialne. Te drugie podlegają kontroli w sądowym postępowaniu odwoławczym na tle zebranego materiału, którego częścią staje się postępowanie przed organem rentowym.

Pozwany ustalił, że J. Z. był współnikiem w okresie objętym decyzją o odpowiedzialności za składki. Taki przedmiot sprawy (decyzji) przeniósł się

do postępowania sądowego, w którym zebrano niemały materiał dowodowy z udziałem stron.

Sąd pierwszej instancji decyzję pozwanego uznał za prawidłową i oddalił odwołanie. Przeprowadził postępowanie dowodowe w dalszym zakresie.

Nie ma więc podstaw do stwierdzenia, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy.

Nie spełnia się zatem przesłanka uzasadniająca stosowanie art. 386 § 4 k.p.c., także dlatego, że wydanie wyroku przez Sąd drugiej instancji nie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

W sprawie nie jest wymagane postępowanie dowodowe prowadzone od początku dla ustalenia i rozstrzygnięcia, czy J. Z. był współnikiem spółki cywilnej w czasie powstania zobowiązań składkowych.

Skarżący wskazuje, że odpowiedzialność nie obejmuje okresu, gdy J. Z. nie był współnikiem spółki cywilnej. Jest to sfera oceny materialnej, podobnie jak ocena odpowiedzialności za składki spółki.

„*Status prawny J. Z. w spółce cywilnej H.*” został ustalony i oceniony przez organ rentowy i przez Sąd Okręgowy. J. Z. jest już stroną w decyzji i w wyroku Sądu pierwszej instancji, czyli jako współnik i odpowiedzialny za składki. Rozstrzygnięcia osadzone są w sferze faktycznej i prawnej.

Sąd Apelacyjny jako sąd drugiej instancji samodzielnie ustala stan faktyczny (art. 382 k.p.c.) i suwerennie stosuje prawo materialne.

Tryb zażalenia z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. nie pozwala na ocenę materialną sporu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 i art. 108 § 2 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).